

»Grem!« se je Albinček odločil, dasi mu je v srcu dejalo drugače. »Da se ne upam, boste videli!...«

Dal je pomarančo na klobuk, jo obračal in iskal pripravnega mesta. Nato je primerjal z vseh strani, nihal z roko in zazdelo se mu je, da mu nevidna sila zadržuje roko. Materin denar polaga na tehtnico, joj, če ga bo izgubil! Najrajši bi pustil.

»Daj no, daj! Kaj pa čakaš!«

Zamahnil je z vso silo — frrr — novce je odletel daleč proč. »Ah, nisem zadel,« ga je zbolelo. »Nazaj ne morem!« Tovariši so ostrmeli, dečkov glasni smeh je Albinčka zbodel. Zamahnil je drugič in tretjič...

»Pomaranča je bila v kropul! Ne grem je več sekati!« je zavpil s spremenjenim glasom.

»Kaj! V kropu? Zjutraj sem jo kupil! Premalo vržeš, pa se ne prime.«

»Ná denar! Štirikrat sem orgel, liro ti dam in še pomarančo imej!«

»Ne maram,« se je razjezil deček. »Do konca boš sekal, dokler je ne boš zadel. Misliš, da sem neumen... kaj pa greš, če ne znaš!«

»Poglej, kako je mehka, pa vendar denar kar odskakuje. V kropu je bila, da ti povem...«

»Še enkrat reci...!« Doignil je pest in sršenasto pogledal.

Deček je prijel pomarančo v roko in nastavil: »Tako boš morda lažje zadel,« mu je dejal z mirnim glasom.

Zopet in zopet je Albinček zamahnil. Bil je žalosten in obupan, da se mu je povescila roka. »Kaj bo rekla mati?«

»No, le daj...«

»Samo dve liri imam, pa še te dve nista...« Zataknilo se mu je v grlu in tresla se mu je desnica. Milo proseče se je ozrl v dečka, iskal je usmiljenja...

»Kolikor imaš, toliko boš dal, če ne zadeneš...«

Osmič je Albinček dvignil roko, zavrtelo se mu je v glavi, mati mu je za hip stopila pred oči, nato se je vse zameglilo, le iz dna duše je še vedno vpilo: Albin-tatin! Koleni mu je klečnilo, zamahnil je z zadnjo močjo... veski!

»Nisi zadel! Denar...«

Albinček je izgubil vse. Kakor v omotici je segel ves obupan v hitrici v žep, orgel materin denar predenj, nato pa omahnil na zid in na skrivnem presunljivo zajokal: »Mati, odpusti, mati, odpusti!«

Maksimov

Tri pisane pirhe ...

Tri pisane pirhe
doma sem dobil,
ker v šoli sem lefos
se pridno učil.

A rad bi bil pirhov
kaj več imel —
in skrivoma sekat
na vas sem jih šel.

Izgubil na vasi
sem pirhe vse tri...
Zdaj čakal bom nove
velike noči...